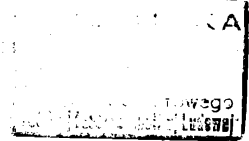

Warszawa, 3 listopada 1938 r.

URZĄD PATENTOWY

A 23 k 11022

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 27221.

Kl. 53 g, 3/01.

Hans Fattinger
(Stadl k. St. Ruprecht, Niemcy).

Pasza lub środek dodatkowy do paszy oraz sposób wytwarzania tej paszy.

Zgłoszono 25 listopada 1936 r.

Udzielono 13 września 1938 r.

Szlam saturacyjny, otrzymywany w wielkich ilościach przy zwykłej produkcji cukru z buraków cukrowych, a więc szlam, otrzymywany przy oczyszczaniu surowego soku cukrowego za pomocą większego nadmiaru wapna, to jest co najmniej 1 do 2½% wapna na ogólną wagę soku, przez strącanie i następną saturację, zawiera białko, pektynę, kwasy organiczne, jak również fosforan wapnia (potrzebny do wytwarzania w organizmie substancji kostnej), dzięki czemu posiada dużą wartość odżywczą. Szlam ten jednak z powodu obecności w nim wielkich ilości węgla wapnia został uznany jako środek niezdatny na paszę; nie był on istotnie spożywany przez zwierzęta i z tego powodu nie był dotychczas

zużytkowany. Proponowano już jednak sposób przetwarzania szlamu saturacyjnego na paszę lub środek dodatkowy do paszy przez mieszanie go z takim środkiem dodatkowym do paszy, który by zagłuszał zapach i smak szlamu, oraz z małą ilością wody, w celu otrzymywania w ten sposób jednnorodnej papki dającej się miesić. Z takiej papki po wysuszeniu, najkorzystniej do 10% zawartości wody, otrzymywano paszę w postaci ziarn, płatków lub krup.

Próby wypasania na wielką skalę dowiodły, że zwierzęta spożywają tę paszę chętnie i doskonale się na niej chowają. Stwierdzono jednak, że szlam saturacyjny jest związany z tym środkiem dodatkowym do paszy tylko powierzchownie i w miarę

wysychania mieszaniny — pomimo użycia wszelkich środków zaradczych — rozpyla się, z powodu mikroskopijnego rozdrobnienia i, lekkości cząstek, do tego stopnia, że powstają wielkie trudności przy wytwarzaniu tej paszy i przy karmieniu nią zwierząt, jak również trudności dla robotnika, zajętego przy tym, oraz znaczne straty na materiale.

Sposobem według wynalazku wada ta zostaje usunięta i w przeciwieństwie do znanej paszy szlamowej otrzymuje się paszę wysokowartościową pod względem gatunku, ilości i łatwej asymilacji środków odżywczych, praktycznie biorąc suchą, sypką, bardzo treściwą i lekkostrawną.

Sposób według wynalazku polega na tym, że na mokre lub suche substancje roślinne działa się ogrzaną emulsją, otrzymaną z mieszaniny szlamu saturacyjnego i melasy lub syropu. Użytymi w tym celu substancjami roślinnymi mogą być np.: zielona pasza, siano, rozdrobnione główki kukurydziane; mogą to być również odpadki, otrzymywane przy fabrykacji cukru, np. wyługowana krajanka buraczana lub wytloki; odpadki przemysłu piwowarniczego, np. wywary, kielki słodowe; odpadki, powstające przy fabrykacji krochmalu, np. papka ziemniaczana, lub wreszcie gluten, otrzymywany przy wydzielaniu krochmalu ze zboża; odpadki otrzymywane przy przemiale wszelkiego rodzaju zbóż; odpadki owoców roślin strączkowych; odpadki otrzymywane przy wytwarzaniu spirytusu z kartofli, z kukurydzy itd., jak również odpadki pochodzenia zwierzęcego, np. krew wołów itd.

Melasa lub syrop mogą pochodzić zarówno z fabrykacji cukru buraczanego lub trzcinowego, jak i z przeróbki drzewa na substancję cukrową. Emulsję o bardzo wielkim rozdrobnieniu otrzymuje się przez dokładne zmieszanie szlamu saturacyjnego z gorącym syropem, melasą lub cukrową substancją pochodzenia drzewnego.

Dodanie do szlamu saturacyjnego melasy względnie syropu lub cukru drzewnego działa ponadto w ten sposób, że lepki i ciągliwy szlam saturacyjny traci spoistość wskutek zemulgowania go z melasą, syropem itd.

Substancje roślinne i podobne, prześiakięte tą emulsją, schną prędko, nawet wtedy, gdy użyte zostały jako mokre. Tym prostym sposobem otrzymuje się przy pomocy jednego zabiegu posiłną paszę o niezwykle dużej odżywczej wartości ogólnej, zawierającą zarówno białko, pektynę, fosforan i węglan wapnia, jak i cukier, i to w dodatku bez konieczności użycia specjalnych maszynowych urządzeń pomocniczych, potrzebnych do wyrobu suchej paszy dotychczas znanymi sposobami; uzyskuje się więc duże oszczędności na czasie i kosztach. Duży efekt odżywczy względnie wynikające zeń dodatnie rezultaty karmienia paszą, otrzymaną według wynalazku, przypisać można temu, że części składowe emulsji nie tylko się ze sobą mieszają, lecz zachodzi tu proces wiązania się chemicznego związków nieorganicznych z substancją komórek roślinnych (czyli tak zwanego wiązania się biogenicznego).

Sposób według wynalazku umożliwia jednocześnie całkowite zużytkowanie jako paszy do karmienia zwierząt domowych wszelkich organicznych i mineralnych substancji odżywczych buraka cukrowego, które stanowią odpadki przy zwykłej fabrykacji cukru, jak również wyzyskanie wapna, służącego do strącania tych substancji.

Oczywiście, napawanie substancji roślinnych i podobnych emulsją może być powtarzane aż do całkowitego nasycenia ich.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Pasza lub środek dodatkowy do paszy, znamienny tym, że zawiera części składowe szlamu saturacyjnego obok części składowych melasy z buraków cukro-

wych lub trzciny cukrowej, syropu lub substancji cukrowej, otrzymanej z drzewa.

2. Sposób wytwarzania wysokowartościowej paszy ze szlamu saturacyjnego i strawy dodatkowej według zastrz. 1, znamienny tym, że na mokre lub suche substancje roślinne albo odpadki, otrzymywane w przemyśle cukrowniczym, w browarnictwie, przy wyrobie krochmalu, przy wytwarzaniu olejów roślinnych, jak również na odpadki pochodzenia zwierzęcego i na podobne substancje, to znaczy na odpadki przy przemiale wszelkiego rodzaju zbóż, odpadki owoców roślin strączkowych, odpadki przy wytwarzaniu spirytusu z kartofli, z kukurydzy itd., odpadki pochodzenia

zwierzęcego, np. krew wołów itd., bądź też na mieszaninę tych substancji — działa się ogrzaną w razie potrzeby emulsją, otrzymaną przez dobre zmieszanie szlamu saturacyjnego z melasą lub syropem cukrowym, najlepiej również ogrzanyymi.

3. Sposób według zastrz. 2, znamienny tym, że zamiast melasy względnie syropu z buraków cukrowych lub trzciny cukrowej stosuje się substancję cukrową otrzymaną z drzewa.

Hans Fattinger.
Zastępca: Inż. J. Wyganowski,
rzecznik patentowy.